רב״ט זעיר יחיאל
5086605
בן דינה ומרדכי
נולד ב- כ״ט טבת תשל״ד 23.1.1974
התגייס לצה״ל ב- 3.8.1992
שרת בגדוד ״ברק״ (12)
נפל ב- כ״ו ניסן תשנ״ג 17.4.1993
בעת שירותו הצבאי.

Scanned with CamScanner

זעיר, יחיאל (חיליק)

בן דינה ומרדכי. נולד ביום כ"ט בטבת תשל"ד (23.1.1974) בעירה הדרומית ירוחם, בה גדל והתחנך. הוא למד בבית־הספר היסודי ע"ש אלי כהן, והמשיך בתיכון ע"ש שושנה ספיר בירוחם. ילד ביישן היה, אהוב על מוריו וחבריו הרבים. היה חבר בתנועת הצופים ובה גם הדריך. חיליק סיים בהצטיינות קורס של הגדנ"ע. הוא הרבה לצייר, אהב לרקוד ולבלות עם חברים, ובשעות הפנאי עסק במשחק הכדורסל ובשחייה. מספר תעודות הצטיינות ניתנו לחיליק: ציון לשבח על פעילות חברתית בבית־הספר, אות הכושר והספורט ותעודת הצטיינות בשבוע אימון בקורס גדנ"ע בג'וערה.

עלם חמדות אמרו עליו חברים, שיעור מתולתל, עיניים גדולות חולמות ושקטות, לעולם אינו ממהר, תר אחר דרכו־שלו. כל אימת שחשבו בבית־הספר על אינר, ציור או קישוט כלשהו, מיד הצביעו על חיליק, שידע להוסיף מחמד ומבשרונו. נון־קונפורמיסט מעודן ושקט, שחיפש את דרכו.

בתחילת אוגוסט 1992 גויס חיליק לצה"ל, והוצב בחטיבת גולני. הוא עבר מסלול טירונות שבסיומו נבחר לחיל מצטיין וקורס מ"כים מסלול קשה ומפרך. בסיום המסע הארוך והמייגע, נתן ביטוי עמוק לאהבתו ולהעריכתו הרבה לאמו. כאשר כל חייל אמר את אשר עם לבו, אמר חיליק: "אני מת עליך אמא". הוא היה מקור גאווה למשפחתו ולחבריו הקרובים.

ביום כ"ו בניסן תשנ"ג (17.4.1993) נפל בעת שירותו. בהלוויה נסיעה מבאר שבע לירדתם איבדה תאונה שבה נספו חיליק וחבריו. הוא חובא למנוחות בבית־העלמין הצבאי באשדוד. השאיר אחריו חורים, שלוש אחיות ואח — לילך, לימור, יניב ואורטל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד גדוד בנק: "דמות כל־כך דומיננטית, לוחם מסור, ידע לשלב את חשקו האמנותי שלו עם יכולת ביצועית מעולה. הוא קיבל כל מצב, ולו גם הקשה ביותר, בחיוך רחב, שהשרה סביבו הרבה רוגע. נהקמו תובניות רבות — קורס סמלים, קורס קצינים, והכול נקטע בנסיבות כה טראגיות".

Scanned with CamScanner

גולני בתקופת שירותו

לוחמי גולני במאבק עם ערביי השטחים

החל מחודש דצמבר 1987 נאלצו חיילי חטיבת גולני יחד עם אלפי חיילים אחרים של צה"ל להיכנס למאבק ארוך ומתיש עם ערביי יהודה ושומרון וחבל עזה במה שכונה אח"כ על־ידי הפלסטינאים בשטחים ה"אינתיפאדה".

היה זה סוג חדש של "תעסוקה מבצעית", התמודדות קשה ומורכבת כנגד הפגנות אלימות של נשים וילדים, כנגד יידוי אבנים, הטלת פצצות תבערה "תוצרת־בית", הבערת צמיגים, חסימת כבישים והנפת דגלי פלסטין על עמודי חשמל ואנטנות בניינים גבוהים.

במסגרת שירותם ב"שטחים" נאבקים חיילי גולני עם משימות של שיטור, הצבת מחסומים, סריקות וחיפושים בבתי־אזרחים, מעצרים ופיצוץ בתים, תוך הפעלת אמצעי־לחימה חדשים: אלה, רימוני־גז, כדורי־פלסטיק ובליט־ברירה גם ירי באש חיה על המון מוסת, מתפרע ואלים. בתוך כך שומרים חיילי החטיבה על ערכי־הלחימה, מוסר־הלחימה ונורמות ההתנהגות, שהנחילו להם דורות הלוחמים מאז ימי תש"ח ועד לימי תשמ"ח. במקביל הם ממשיכים להתאמן ו"לעלות" לתעסוקה מבצעית ופעילות בט"ש בגבול הצפון וב"דצועת הבטחון" ואף חגגו בעצרת מיוחדת במלאת ארבעים שנה להקמת החטיבה.

Scanned with CamScanner

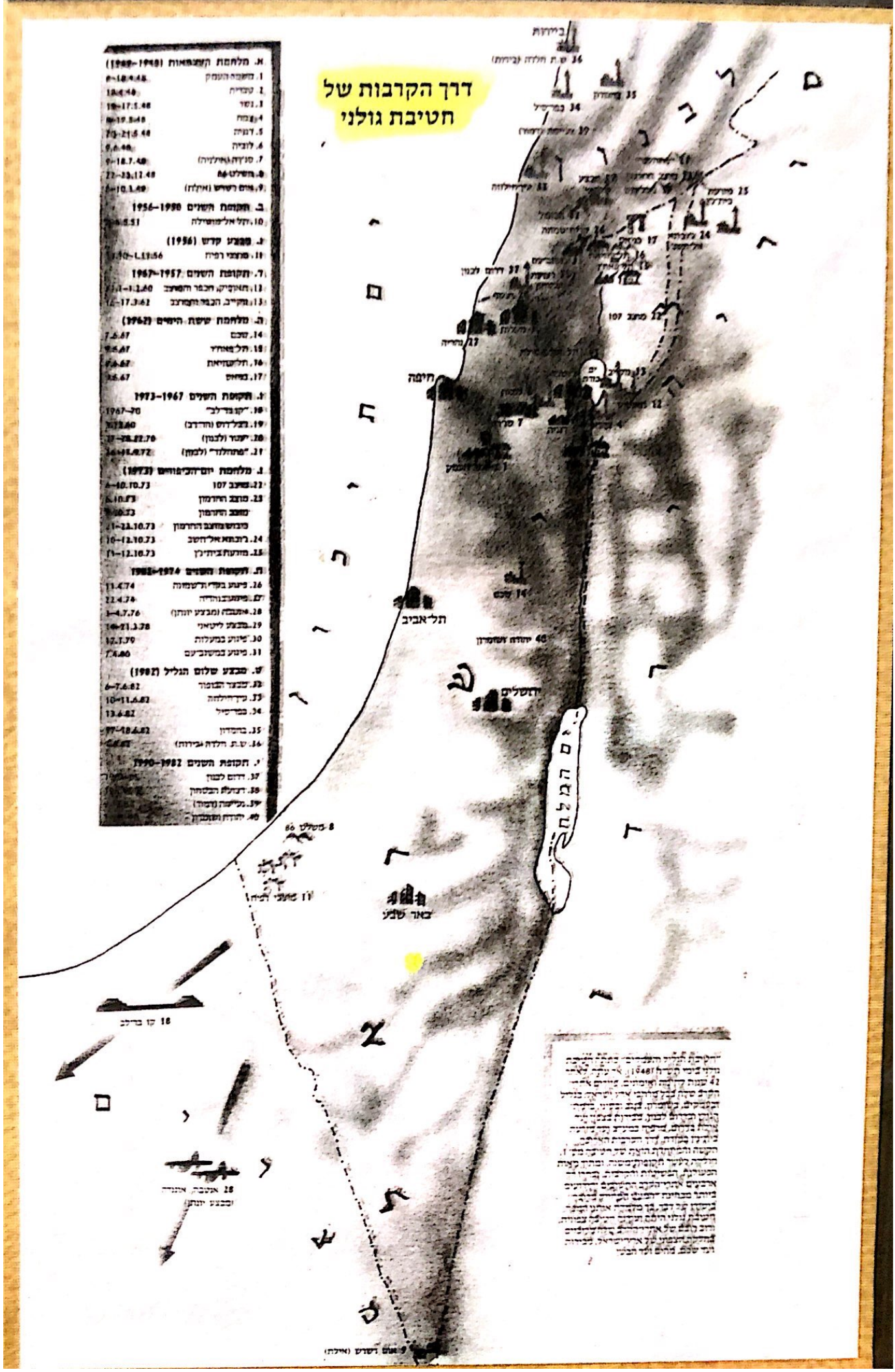

Scanned with CamScanner

אימונים חטיבתיים

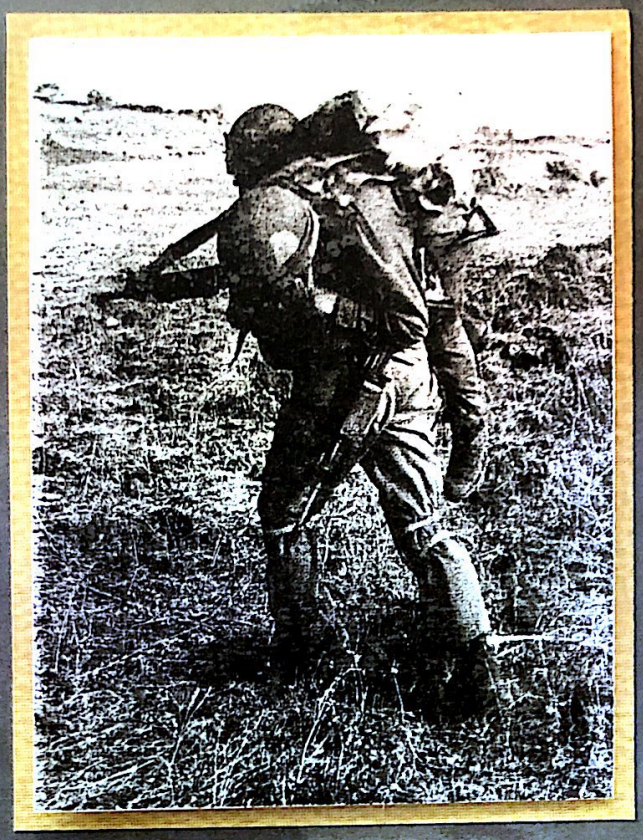

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

קווים לדמותו

יחיאל זעיר

יחיאל (חיליק), בן מרדכי ודינה, נולד בתאריך 21.7.74 בירוחם. כבן שני להוריו. למד בי"ס יסודי בביה"ס ע"ש "אלי-כהן" בירוחם, ואת התיכון סיים בבי"ס ע"ש "שושנה ספיר".

חיליק אהב מאוד לבלות, היו לו הרבה חברים וחברות איתם הוא בילה זמן רב. היה פעיל בתנועת הנוער "הצופים" וגם חניך בגדנ"ע. עבר קורס הדרכה בצופים ואף הדריך חניכים צעירים ממנו.

חיליק היה בן מסור להוריו ולמשפחתו, וביצע בנאמנות את כל הנדרש ממנו, המושג "לא", אצלו לא היה קיים. התחלק תמיד עם אחרים בדברים שלו. חיליק אהב להתלבש יפה ותמיד הלך בהופעה יפה ונאה.

חיליק אהב ספורט, היה שחיין מעולה ורץ בתחרויות שונות וגם להנאתו. היה בהור פתוח ומלא מרץ, אהב הומור ובידור, אהב בעלי-חיים מכל הסוגים, היה אהוב וימקובל על כולם.

חיליק התגייס לצה"ל באוגוסט 1992, ושובץ לגולני מכיוון שרצה להיות בחיל קרבי ולהיות לוחם. סיים את הטירונות בגולני כמצטיין מחלקתי. לאחר הטירונות עשה קורס מכי"ם בהצלחה ונשלח לגדוד כחייל לוחם.

חיליק היה חייל לתפארת ושאף לצאת לקורס סמלים ולאחר מכן לקורס קצינים. מפקדיו אהבוהו והיה מועמד ומומלץ להתקדם בשירותו הצבאי ואף להיות קצין בהמשך הדרך, כמו כן היה מועמד להתקבל לסיירת גולני, אך הוא היה קשור לחבריו בגדוד ובפלוגה ולכן ויתר על שיבוצו בסיירת.

אך שאיפותיו וחלומותיו נקטעו לפתע. בחופשתו האחרונה, לאחר חודש שלא היה בבית, בתאריך 17.4.93 נסע חיליק לבאר-שבע לבילוי עם חברים ובדרך חזרה נספה בתאונת-דרכים סמוך לירוחם. בן 19 בנופלו.

חיליק נטמן בחלקה הצבאית בבית העלמין באשדוד. השאיר אחריו הורים, אח ושלוש אחיות.

יהי זכרו ברוך

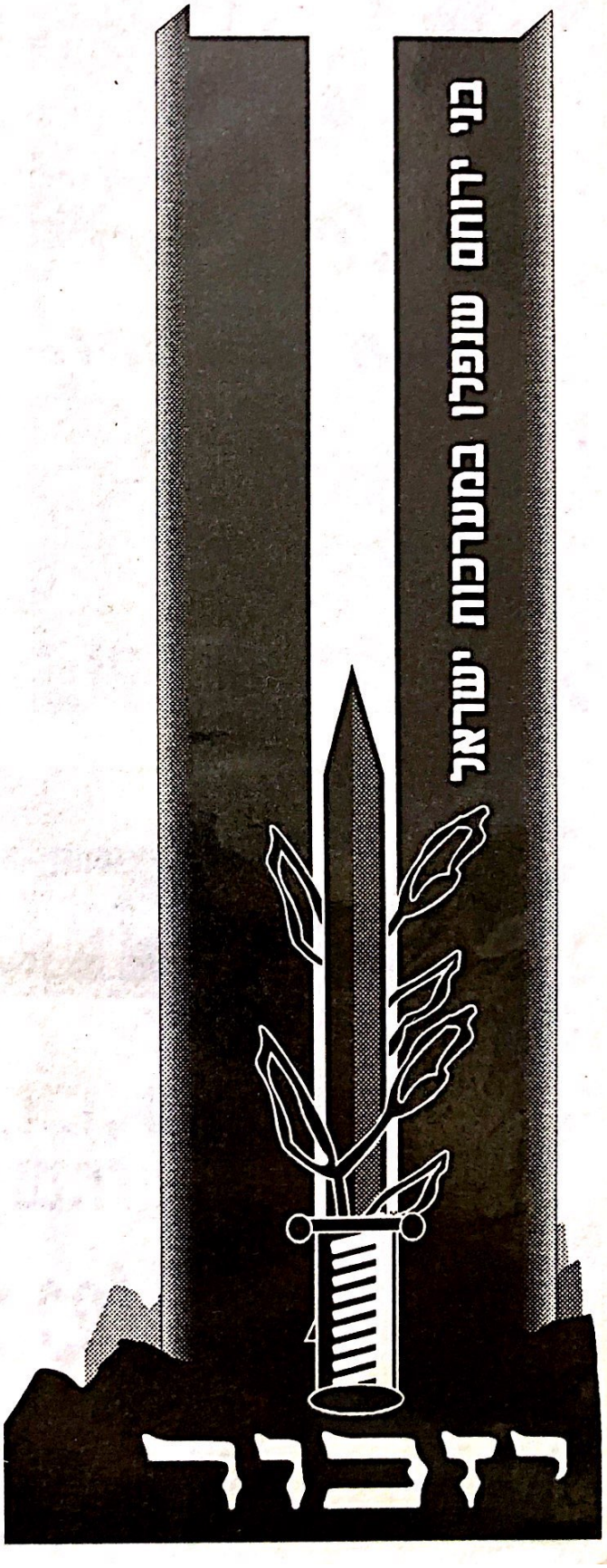

Scanned with CamScanner

כותבים לזכרו של חיליק

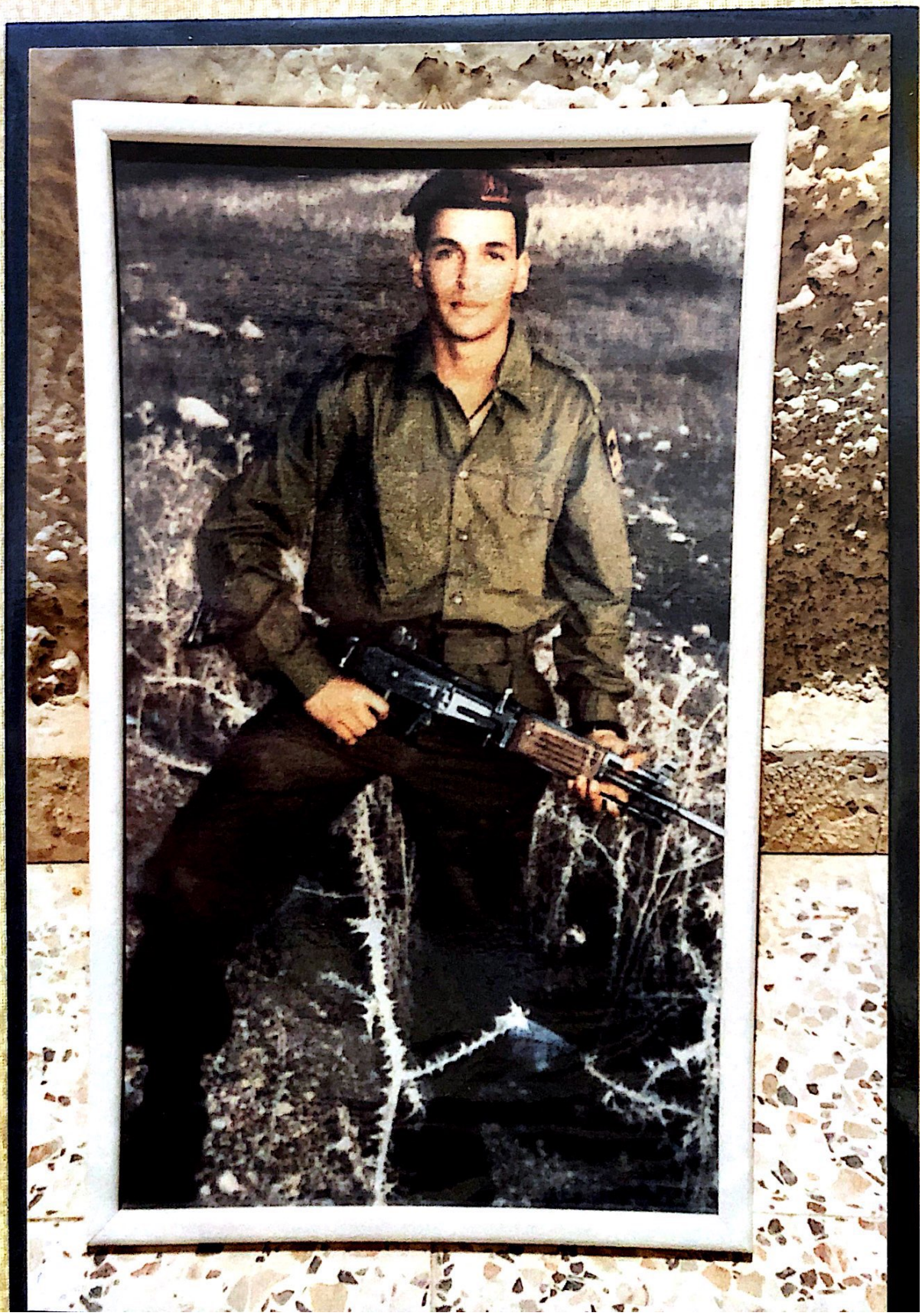

Scanned with CamScanner

7-7-93

מכתב לבוראו עולם

קיבלתי בן במתנה לפני 19 שנה
בכות. הייתה לי לגדל ילד נשמה
אך לא פיללתי שילקח ממני במהרה
בן אהוב על הוריו ואחיו שהיה מקור
גאוותינו, אהבתיך בני חיליך אהבה
עזה ששק האל שנתן לי אותך במתנה
יודע עד כמה גדול הכאב שלי עליך בני.
לא נישכח אותך עד יומינו האחרון עלי אדמות.
אמא שגידלי ואהבה אותך כפי שרק אתה יודעת
שאון כמו אמא בעולם, בקלטת של סיום הטירונות
ישני קטע של סיום המסע הארוך והמפרך שבו כל
חיל ביטא את אשר על לבו כשהגיע לקו הסיום
אתה חיליך אומרת את המשפט אני מת עליך אמא
ומי חשר שחודשיים לאחר מכן תלקח מאיתנו
ניזכור אותך תמיד בלידנו אבא, אמא, עילך, לימור, יניר נוורה
הקטנה שכל כך אהבת ושבכל ביקור שלך קנית לה מתנה

יהי זיכרך ברוך

המשפחה

יום השואה תשנ"ג.

18.4.93

חיליק,

עלם חמודות,

בסרבל ג'ינס, חולצת טריקו –

סנדל, ואולי היו אלה נעלי ספורט –

צוחני, סנדלים...

שיער מתולתל, מסופר קצר,

עיניים – עיניים גדולות, חולמות, שקטות,

תווי פנים כל כך רמילים –

מחייכים משהו – בשלוה רמילה.

אל פלם לא מיהר.

תמיד עיתותיו בידיו.

חיפש, חר אחר דרכו שלו –

וכל אימת שהשבנו על איור, ציור, בישיט בית"ס,

מי ילשה? חיליק.

נון קונפורמיסט מעוצן ושקט –

שחיפש את דרכו –

בהכנות למסיבת הבוגרים –

כולם נקבו בשמו – חיליק, עם חוש ההומור,

שאני כמורה, לא הכרתי,

חיליק שיצטרף, בזמנו,

שיטול חלק ויוסיף מחינו, מכשרונו.

אני יושבת גון, ומנסה לעכל,

ורונה אני יושבת ומסתיידה עלם חמודות –

שרה אהבתי – באותו שקט פנימי שלו.

ואני מסרבת להאמין,

מתקשה לקבל,

לא יודעת ניצד ניתן לנחם – להתנחם.

אני רואה אותך עובר,
במסדרונות הישיבה,
ואני רואה אותך מקשיב -
רוקד עם חברי הלהקה -
שהכנו את טקס הבוגרים.

ואני רואה אותך יושב,
שר, על המדרגות המובילות לקשר שבהם.
יחד עם כל החבורה,
כולם של הנשמה...

עיניך מתבוננות בי -
ואני בוכה -

חיוכך מבולבל, באותו "הרגע",
חיוכך מבולבל -
ונקטע.

במחזה האחרון קטלנית
בכביש המוביל לירושלים.

איפה הצדק?!
כמה כואב!!!

ואין מילים חמות שתוכלנה לנחם -
ואין מילים של שיר שתוכלנה לקבל -
ואין הלב יכול להתנחם -
רק נשאר, נשארה,
והתמונות החגיגיות -
שנעצרו,
שהפסיקו את השעון -
בתמונה ההיא עם ...
מאליך אליך, כמה חסרת לנו!!
ואני זוכר אותך!!

אתה שבור ללא תקווה \ להקת הסלע

מלים: צביקה אבגי, לחן: כפיר ביטון, ביצוע: הסלע.

בירום שישי הוא בא הביתה מהצבא
הלך לקנות בגדים ולראות חברים
שחור לבן חזק אצלנו בעניים
החברים הלכו הלכו ועדיין לא חזרו
למה למה הדיכאון בעניים
הידו הם שניים שניים ועכשיו הם אינם

אם יש פה צדק בעולם אז
איפה איפה הצדק בעולם
איפה איפה הצדק בעולם.

זה די כואב לשמוע על אנשים שנהרגים
אך אלה אלה החיים
עצב בכי דיכאון וראש שבור
אתה שבור ולא יודע מציאות

ואתה שבור ללא תקווה
את החופש הוא רצה ולא מצא מוצא
ועכשיו אבדה לו התקווה.

Scanned with CamScanner

בסד

חבר שלי\ אודי שרון

קום התעורר שומר גן עדן
מירשד הגב.
מגיע אליך אדם עם לב זהב
אך לב הזהב נדם.
אךלמרות שנדם ליבו לעולם,
לא נשכח זכרו אדם עם לב זהב.
הוא היה הרבה יותר מידיד
לבוא מצא זמן תמיד
הצחיק ובידד את כל לבב אדם
אך לב הזהב נדם.
אך למרות שנדם ליבו לעולם,
לא נשכח זכרו אדם עם לב זהב.
בשל כל מעלותיך מתגעגע אני אליך
חבר שלי חיליק.
אך למרות שנדם ליבו לעולם,ו
לא נשכח זכרו אדם עם ...לב זהב.

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

תעודות הצטיינות של חיליק

Scanned with CamScanner

ישראל

אורט ישראל

בית ספר

עשש ש. סמבב ברנחם

זאת לתעודה

כי התלמיד/ה

לעיר חיפה

מכיתה

יא

צויין לשבח על פעילות חברתית

א. בתמוז תשנ"א

תאריך

חתימת מנהל ביה"ס

Scanned with CamScanner

משרד החינוך והתרבות

הפיקוח על החינוך הגופני - רשות הספורט והחינוך הגופני

אות הכושר והספורט

התלמיד _____

בית _____

כתה _____

תשתתף

במרחב שנה

משרד החינוך והתרבות

הפיקוח על החינוך הגופני-רשות הספורט והחינוך הגופני

אות הכושר והספורט

התלמיד [illegible]

בי"ס [illegible]

כתה [illegible]

במבחני שנת [illegible]

Scanned with CamScanner

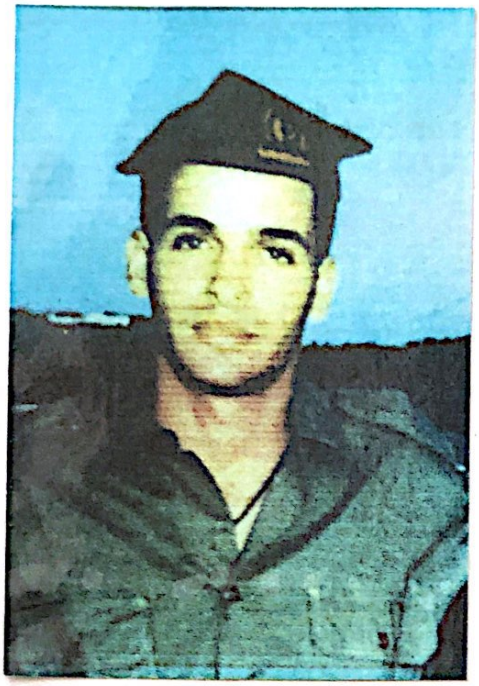

Scanned with CamScanner

פגשתי אותו בלב המדבר.
יפה שקיעת-שמש ללב עצוב.
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר,

והוא הבטיח לי שישוב.
הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח.

כל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן יקפא כקרח.
ואם אי-פעם תגיעו לכאן

תדעו, שכאן הוא חרש צנח.
קול הנפילה מעולם לא נשמע
בגלל החול הרך.

Scanned with CamScanner